

1942-01-05

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

På kuvertens forside er skrevet, at kuverten indeholder to breve. Brevet fra 11. nov. 1942 er i forbindelse med registreringen taget ud af kuverten, da det ikke hørte til i den. Det er registreret selvstændigt. "Pan-Breve": Warberg-søstrenes veninde, Julie Brandt, blev kaldt Pan.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB8404

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSSKRIFTION

[Med sort blæk på kuvertens forside:]

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 12.

Hareskov St.

[Med blyant på kuvertens forside:]

modt. 6 Jan 1942

og et fra 11/Nov. 42.

[Med blå kuglepen på kuvertens forside:]

13-12-02

31-1-2000

[Med sort blæk på kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St. Fyen

[Med blå kuglepen på kuvertens bagside:]

31-1-2000

[I brevet:]

Lindøgaard 5-1-1942.

Hils Axel og Janna.

Har I det godt alle tre? Strik snart igen.

Kæreste lille Dis!

Bare du ikke længe har kigget efter Brev fra mig men jeg har haft saa mange Takkebreve at skrive, og da jeg allerede før Jul takkede dig for din dejlige Gave, blev der jo skubbet ud til senere, og jeg har desuden ikke haft Aanden over mig til Brevskrivning; det er jo lidt forskelligt med ens Skrivelyst. Jeg har været bedst tilpas med i Julen bare at "sidde hen" og hvile, ryge, læse og dase. Jeg kan mærke Aarene - eller er det Sygdommen - paa denne Træthed, som der jo ikke er noget at gøre ved; Dr. Fly vil jo ikke give mig noget for den "det er Sygdommen" siger han "og jeg vil helst ikke give Dem noget for det." Maaske har jeg taget for haardt fat før Jul - vi ved jo alle, at der er meget at virke med før Jul baade for Hjem og Krop, eller maaske er det kun fordi det nu er Vinter, at det tossede Ben skaber sig sådan.

Du kan tro, vi festede med dit smukke Stel i Julen, vi fik 2 Fl. Kirsebærvin (Petri, glimrende) af Tutte, og det klædte Karaflen saa nydeligt med den røde Vin. Af Lugge fik vi 1/2 Fl. Akvavit (og en Æske dejlig Konfekt) saa her var Højvande. Tak søde Dis for dine 2 lange gode Breve, baade "det egentlige Julebrev" og det nu for et Par Dage siden, det var saa morsomt og udførligt om Jeres Jul. Jeg har i det hele taget solet mig i Søsterbreve baade før og efter Jul, lange og morsomme baade fra Christine, Lugge og

Tutte; med morsomme mener je interessante og lysende. Og du søde Dis er jo altid en dejlig sikker Ma.; du skal vide, at dine Breve betyder meget for mig jeg er jo lidt isoleret fra saa mange af mine.

Elle er saa vidt jeg ved kommen tilbage til Kbhvn. i Gaar - Søndag - vist for at være der en Dags Tid eller to, og saa er den dejlige Ferie forbi; men nu kan hun da leve paa alt det, hun nu har oplevet sammen med dem og har faaet mere Indblik i alt det som de ikke kan skrive om. - Christine og Putte havde en dejlige Jul sammen i deres nye smukke Lejlighed, med Sol, Nete havde sendt dem en Kalkun, som Putte stegte i deres Komfur, de havde Juletræ og Eli Laub som Gæst. Men at Amerika er gaaet ind i Krigen er jo for dem en forfærdelig Katastrofe, hvordan det skal gaa, begriber jeg ikke, men en Udvej bliver der vel, mulig at Putte kan naa at tjene noget ved sin Sang en Gang. - - Fra Lugge fik jeg i Forgaars et ret langt Brev. Det var saa-

2

mænd et Takkebrev. Jeg fik 10 Kr. af T. Else til min Fødselsdag; for dem købte jeg mig en lige udkommen Bog af en svensk Journalist - Victor Vinde - den hedder En Stormagts Fald og handler om Frankrigs Sammenbrud. meget interessant; jeg læste den to Gange og lod den saa blive Julegave til Lugge, som heldigvis ikke havde læst den før - saadan opfattede jeg da hendes Brev. - Men Lugge nævner ikke noget om, hvordan hun selv har det, og da jeg følte en meget stor Skuffelse over det, sagde jeg til mig selv, at jeg rigtignok i alle mine Breve for Fremtiden vilde huske at skrive om mit Knæ! Og lille Tutte og jeg har vekslet ikke saa faa Breve inden Jul og nu sidst med et Par Pan-Breve til dig. Jeg behoder det til Elle har været her en Gang og læst det; vil du saa have det igen? - - Jeg skulde vel skrive lidt om vores Jul, men kan ikke male det ud som du; hvor var det dog trist, at den Gaas var for fed for dig, lille Dis. Kan du aldrig slippe det Nyrevæsen? Skal du altid have det at trækkes med, saa er det da trist. Men det var Julen - - Marie kom Juleaften Eft. og stod endnu i Gangen og tog Tøj af, da vi øjeblikkelig skulde have en Historie om, at Jeppe - Pufs og Elses - havde villet være med hende og gladelig var taget hjemmefra for at være hos Marie i Julen. Høj, triumferende Latter. Det er Maries det bedste, naar hun kan faa vore Børn - smaa og store - til at hænge mest ved hende, mere ved hende end ved Forældrene. Ikke saa faa Gange fik vi Historien om Jeppe repeteret. - - Det var jo dejligt, at Marie kom; navnlig for Tinge betyder hun saa umaadelig meget, og hun er jo meget hyggelig at have, men uhyrlig stilfærdig med Aarene. Hun sidder uafbrudt og læser - B.Tes Hjemmet Julehefter, men alligevel er det jo hyggeligt, at hun sidder der. - - Jeg for mit personlige Vedkommende var

saa uhyre vel tilpas i Juledagene, var af en eller anden ukendt Grund saa glad i mit Sind og syntes, at Tilværelsen var dejlig; noget tror jeg, det skyldtes, at jeg havde naaet alt, hvad jeg havde foresat mig at naa, alt! Og det giver nu ens Sind en god Beskaffenhed. Blandt andet havde jeg faaet sendt en lille Julegave til flere end ellers - Elle, Christine, Tutte, Lugge, dig og saa var jeg veltilpas over den gode Julepakke, jeg havde faaet afsendt (og i god Tid) til Bibbe. Mon det ikke for en stor Del er den Slags, der giver Fred i Sindet og Glæde ved Tilværelsen. Men jeg havde den Skuffelse, at Manse ikke var saa glad ved sin Jul, hvad der gjorde mig saa meget mere ondt; men an havde købt ind af alt

3

muligt, Gaver og Godter og Solbærrom for at gøre det festligt for os. Hvor er Manse en dejlig Søn for mig at have, du kan ikke tænke dig, hvor han altid er sød imod mig Sagen var vist, at noget ved Bedriften pinte ham. Paa Grund af Tyskeriet er det smaat med Banevogne og vi havde en Del Roer, der laa og ventede paa Vogn og Frostvejr blev det jo, saa det tog Skade af at ligge - - den Slags piner uden at man egentlig gør sig klart, hvad det er, der piner.